

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

---

SLOVNÍ KATECHEZE

---

21. neděle v mezidobí Cyklus C

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma.

Někdo se ho zeptal: „Pane, je málo těch, kdo budou spaseni?“ Řekl jim na to: „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi! (Lk 13, 22-24)“

Milí přátelé, dnešní evangelium začalo slovy, že se Pán Ježíš ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma. Takto procházel krajinou tři roky. Na cestě, kromě toho, že učil o Božím království, také uzdravoval, rozmnožil chléb a ryby, aby nasýtil mnoho lidí a dělal ještě další zázraky. Vzpomenete si někdo z vás jaké? (*nechte odpovědět děti*) Např. proměnil vodu ve víno, aby se svatební veselí nepokazilo, utišil bouři na moři atd. Je tedy zvláštní, že se ho někdo ptá, jestli je málo těch, kteří budou spaseni. To znamená, těch, kteří vejdou do Božího království. Vždyť už museli mít zkušenost, že Pán Ježíš mnoha lidem pomohl a vždy to dělal proto, aby lidé uvěřili v Boží lásku. A také od něj museli slyšet, že Hospodin chce zachránit pro Boží království každého člověka i kdyby to byl třeba hříšník. Možnou odpovědí může být to, že v Ježíšově době lidé věřili, že tomu, komu se daří dobře, kdo je bohatý, zdravý a má v tehdejší společnosti nějaký význam Hospodin žehná. A naopak, že těm, kteří jsou nemocní, handicapovaní, nebo jsou chudí a na pokraji společnosti, že Hospodin nejen nežehná, ale že je za něco i trestá. A co na to Pán Ježíš říká? Říká, že do Božího království se nevchází širokými dveřmi, ale naopak dveřmi úzkými. Široké dveře jsou ty, které znamenají pohodlí. Jsou pro ty, kteří mají všechno a hlavně mají pocit, že si Boží království zaslouží, že jsou těmi, kteří do něj určitě patří a že není nic, co by jejich vstup mohlo ohrozit. Úzké dveře představují opak. Jsou to dveře, které znamenají pokoru a vědění, že aby se člověk do Božího království mohl dostat, nezáleží na vlastní dokonalosti, ale na Božím milosrdenství. Ježíšova odpověď znamenala, že ke spáse nestačí příslušnost k nějaké skupině, tedy v té době k vyvolenému židovskému národu a v dnešní době k církvi, ale ke spáse je nutné i rozhodnutí našeho srdce. Srdce, které je buď zaměřeno na Boha a dobro druhých a to někdy stojí hodně úsilí, stejně jako když chceme projít úzkými dveřmi nebo srdce, které je zaměřeno jen samo na sebe a domnívá se, že si Boží spásu prostě zaslouží. Tento postoj představují dveře široké, ale také dveře, které do Božího království nevedou.

Kudy se tedy vydat? Nejprve si musíme uvědomit, že jít do Božího království je vydávat energii, pohybovat se, skutečně jít. To znamená, že se to děje teď. Není to v minulosti, ani v budoucnosti, ale je to v našem každodenním rozhodnutí pro druhé a pro Boha. Jestliže je to tak, pak nás čeká někdy nepohodlná cesta, ale rozhodně cesta, která do Božího království vede. A to znamená na hostinu, která nemá konce.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

21. neděle v mezidobí Cyklus C

Ježíš se ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma.

Někdo se ho zeptal: „Pane, je málo těch, kdo budou spaseni?“ Řekl jim na to: „Usilujte o to, abyste vešli těsnými dveřmi! (Lk 13, 22-24)

Pomůcky: Pracovní listy, tužky

Milí přátelé, dnešní evangelium začalo slovy, že se Pán Ježíš ubíral od města k městu, od vesnice k vesnici, učil a pokračoval v cestě do Jeruzaléma. Takto procházel krajinou tři roky. Na cestě, kromě toho, že učil o Božím království, také uzdravoval, rozmnožil chléb a ryby, aby nasýtil mnoho lidí a dělal ještě další zázraky. Vzpomenete si někdo z vás jaké? (*nechte odpovědět děti*) Např. proměnil vodu ve víno, aby se svatební veselí nepokazilo, utišil bouři na moři atd. Je tedy zvláštní, že se ho někdo ptá, jestli je málo těch, kteří budou spaseni. To znamená, těch, kteří vejdou do Božího království. Vždyť už museli mít zkušenost, že Pán Ježíš mnoha lidem pomohl a vždy to dělal proto, aby lidé uvěřili v Boží lásku. A také od něj museli slyšet, že Hospodin chce zachránit pro Boží království každého člověka i kdyby to byl třeba hříšník. Možnou odpovědí může být to, že v Ježíšově době lidé věřili, že tomu, komu se daří dobře, kdo je bohatý, zdravý a má v tehdejší společnosti nějaký význam Hospodin žehná. A naopak, že těm, kteří jsou nemocní, handicapovaní, nebo jsou chudí a na pokraji společnosti, že Hospodin nejen nežehná, ale že je za něco i trestá. A co na to Pán Ježíš říká? Říká, že do Božího království se nevchází širokými dveřmi, ale naopak dveřmi úzkými. Široké dveře jsou ty, které znamenají pohodlí. Jsou pro ty, kteří mají všechno a hlavně mají pocit, že si Boží království zaslouží, že jsou těmi, kteří do něj určitě patří a že není nic, co by jejich vstup mohlo ohrozit. Úzké dveře představují opak. Jsou to dveře, které znamenají pokoru a vědění, že aby se člověk do Božího království mohl dostat, nezáleží na vlastní dokonalosti, ale na Božím milosrdenství. Ježíšova odpověď znamenala, že ke spáse nestačí příslušnost k nějaké skupině, tedy v té době k vyvolenému židovskému národu a v dnešní době k církvi, ale ke spáse je nutné i rozhodnutí našeho srdce. Srdce, které je buď zaměřeno na Boha a dobro druhých a to někdy stojí hodně úsilí, stejně jako když chceme projít úzkými dveřmi nebo srdce, které je zaměřeno jen samo na sebe a domnívá se, že si Boží spásu prostě zaslouží. Tento postoj představují dveře široké, ale také dveře, které do Božího království nevedou. Kudy se tedy vydat? Nejprve si musíme uvědomit, že jít do Božího království je vydávat energii, pohybovat se, skutečně jít. To znamená, že se to děje teď. Není to v minulosti, ani v budoucnosti, ale je to v našem každodenním rozhodnutí pro druhé a pro Boha. Jestliže je to tak, pak nás čeká někdy nepohodlná cesta, ale rozhodně cesta, která do Božího království vede. A to znamená na hostinu, která nemá konce. (*rozdejte dětem papíry a tužky*)